



Határozatok Tára

A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (ötödik tanács)

2018. szeptember 27.*

„Fogyasztóvédelem – (EU) 2016/1056 végrehajtási rendelet – A glifozát hatóanyag jóváhagyása érvényességének meghosszabbítására vonatkozó végrehajtási rendelet – 1367/2006/EK rendelet – Belső felülvizsgálat iránti kérelem – Az 1367/2006/EK rendelet 2. cikke (1) bekezdésének g) pontja és 10. cikkének (1) bekezdése – Egyedi hatályú intézkedés – Aarhusi Egyezmény”

A T-12/17. sz. ügyben,

a **Mellifera e.V., Vereinigung für wesensgemäße Bienenhaltung** (székhelye: Rosenfeld [Németország], képviseli: A. Willand ügyvéd)

felperesnek

az **Európai Bizottság** (képviselek: G. Gattinara és C. Hermes, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen

a Bizottság 2016. november 8-i Ares(2016) 6306335. sz., a környezeti ügyekben az információhoz való hozzáférésről, a nyilvánosságnak a döntéshozatalban történő részvételéről és az igazságszolgáltatáshoz való jog biztosításáról szóló Aarhusi Egyezmény rendelkezéseinek a közösségi intézményekre és szervekre való alkalmazásáról szóló, 2006. szeptember 6-i 1367/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2006. L 264., 13. o.) 10. cikke alapján az 540/2011/EU végrehajtási rendeletnek a glifozát hatóanyag jóváhagyása érvényességének meghosszabbítása tekintetében történő módosításáról szóló, 2016. június 29-i (EU) 2016/1056 bizottsági végrehajtási rendelet (HL 2016. L 173., 52. o.) belső felülvizsgálata iránti kérelmet elutasító határozatának megsemmisítése iránt az EUMSZ 263. cikk alapján benyújtott kérelme tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (ötödik tanács),

tagjai: D. Gratsias elnök, A. Dittrich és P. G. Xuereb (előadó) bírák,

hivatalvezető: E. Coulon,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: német.

Ítéletet

A jogvita előzményei

- 1 A felperes, a Mellifera e.V., Vereinigung für wesensgemäße Bienenhaltung, Németországban bejegyzett közhasznú egyesület, amely a méhfaj megőrzése és előmozdítása érdekében lép fel.

A glifozát hatóanyag jóváhagyásáról és a jóváhagyás érvényességének meghosszabbításáról

- 2 A növényvédő szerek forgalomba hozataláról szóló 91/414/EGK tanácsi irányelv I. mellékletének a glifozát és a tifenszulfuron-metil hatóanyagként történő felvétele céljából történő módosításáról szóló, 2001. november 20-i 2001/99/EK bizottsági irányelv (HL 2001. L 304., 14. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 34. kötet, 182. o.) a glifozát hatóanyagot felvette a növényvédő szerek forgalomba hozataláról szóló, 1991. július 15-i 91/414/EGK tanácsi irányelv (HL 1991. L 230., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 11. kötet, 332. o.) I. mellékletébe, és az 2002. július 1-jei hatállyal jóváhagyást nyert ez utóbbi irányelv értelmében.
- 3 A 91/414 irányelvet a növényvédő szerek forgalomba hozataláról, valamint a 79/117/EGK és a 91/414/EGK tanácsi irányelvek hatályon kívül helyezéséről szóló, 2009. október 21-i 1107/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2009. L 309., 1. o.) 2011. június 14-i hatállyal hatályon kívül helyezte.
- 4 Az 1107/2009 rendelet 78. cikkének (3) bekezdése előírta a 91/414/EGK irányelv I. mellékletében foglalt hatóanyagjegyzéket tartalmazó rendelet elfogadását, mivel ezek a hatóanyagok az 1107/2009 rendelet szerint jóváhagyott anyagoknak tekintendők.
- 5 Az 1107/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a jóváhagyott hatóanyagok jegyzéke tekintetében történő végrehajtásáról szóló, 2011. május 25-i 540/2011/EU bizottsági végrehajtási rendelet (HL 2011. L 153., 1. o.; helyesbítés: HL 2012. L 26., 38. o.) elfogadta az 1107/2009 rendelet 78. cikkének (3) bekezdésében előírt jegyzéket.
- 6 A glifozát szerepelt e jegyzékben, amely a jóváhagyásának lejártát 2015. december 31-re tűzte ki.
- 7 A jóváhagyás meghosszabbítása iránti kérelmet az előírt határidőn belül terjesztették elő.
- 8 Az 1107/2009 rendeletnek „A jóváhagyás érvényességének meghosszabbítása az eljárás idejére” című 17. cikkének első bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„Ha valószínűsíthető, hogy a jóváhagyás a kérelmezőn kívül álló okokból a meghosszabbításról szóló határozat meghozatala előtt lejár, akkor a 79. cikk (3) bekezdésben említett szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően határozatot kell elfogadni, amely a jóváhagyás időtartamát az adott kérelmező esetében a kérelem elbírálásához elegendő idővel meghosszabbítja.”

- 9 Az 540/2011/EU végrehajtási rendeletnek [...] a glifozát [...] hatóanyagok jóváhagyási időtartamának meghosszabbítása tekintetében történő módosításáról szóló, 2015. október 20-i (EU) 2015/1885 bizottsági végrehajtási rendelettel (HL 2015. L 276., 48. o.), amelyet az 1107/2009 rendelet 17. cikkének első bekezdése alapján fogadtak el, az Európai Bizottság 2016. június 30-ig meghosszabbította a glifozát jóváhagyási időtartamát, mivel az anyag értékelése a kérelmezőn kívül álló okok miatt halasztást szenvedett.

- 10 A Növények, Állatok, Élelmiszerek és Takarmányok Állandó Bizottságában 2016. május 18-án és 19-én folytatott megbeszéléseken egyes tagállamok úgy vélték, hogy a jóváhagyás meghosszabbítását illető határozat meghozatala előtt érdemes lenne kikérni az Európai Vegyianyag-ügynökség (ECHA) kockázatértékelési bizottságának véleményét a glifozát harmonizált osztályozásával kapcsolatban annak rákkeltő hatására vonatkozóan, hiszen e vélemény releváns lehet a 1107/2009 rendeletben meghatározott követelmények szempontjából. A Bizottság e javaslatnak eleget tett.
- 11 A harmonizált osztályozásra vonatkozó iratok ECHA általi vizsgálatához szükséges időt figyelembe véve a Bizottság abból indult ki, hogy a glifozát hatályos jóváhagyása le fog járni, mielőtt döntést lehetne hozni a meghosszabbításáról. Ennélfogva szükségesnek tartotta a glifozát jóváhagyása érvényességének meghosszabbítását.
- 12 Az 540/2011/EU végrehajtási rendeletnek a glifozát hatóanyag jóváhagyása érvényességének meghosszabbítása tekintetében történő módosításáról szóló, 2016. június 29-i (EU) 2016/1056 bizottsági végrehajtási rendelettel (HL 2016. L 173., 52. o.) a Bizottság második alkalommal hosszabbította meg a glifozát jóváhagyásának érvényességét az 1107/2009 rendelet 17. cikk első bekezdése alapján, és megállapította a lejárati új idejét, mégpedig a következőképpen: „[h]at hónappal az Európai Vegyianyag-ügynökség kockázatértékelési bizottsága által adott vélemény Bizottság általi kézhezvételének az időpontja után, de legkésőbb 2017. december 31-én”.

A belső felülvizsgálat iránti kérelemről

- 13 A felperes 2016. augusztus 11-én kérelmet terjesztett a Bizottság elé az iránt, hogy a környezeti ügyekben az információhoz való hozzáféréstől, a nyilvánosságnak a döntéshozatalban történő részvételéről és az igazságszolgáltatáshoz való jog biztosításáról szóló Aarhusi Egyezmény rendelkezéseinek a közösségi intézményekre és szervekre való alkalmazásáról szóló, 2006. szeptember 6-i 1367/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2006. L 264., 13. o.) 10. cikkének (1) bekezdése alapján alkalmazzon belső felülvizsgálatot a 2016/1056 végrehajtási rendelet tekintetében.
- 14 A Bizottság a 2016. november 8-i Ares(2016) 6306335 határozatban (a továbbiakban: megtámadott határozat) mint elfogadhatatlant elutasította a belső felülvizsgálat iránti kérelmet annak okán, hogy az említett kérelemben meghatározott jogi aktus nem minősül az 1367/2006 rendelet 2. cikke (1) bekezdésének g) pontja értelmében vett igazgatási aktusnak, vagyis egyedi hatályú intézkedésnek. E tekintetben a Bizottság többek között kifejtette, hogy a 2016/1056 végrehajtási rendelet rendelkezései a glifozáttartalmú növényvédő szerek valamennyi gyártójára vagy forgalmazójára vonatkoznak.

Az eljárás és a felek kérelmei

- 15 A Törvényszék Hivatalához 2017. január 11-én benyújtott keresetlevelével a felperes előterjesztette a jelen keresetet.
- 16 Az ellenkérelmet 2017. március 27-én nyújtották be a Törvényszék Hivatalához.
- 17 A választ, illetve a viszonzást a Törvényszék Hivatalához 2017. május 10-én, illetve 2017. június 26-án nyújtották be.
- 18 A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:
- semmisítse meg a megtámadott határozatot;

- kötelezze a Bizottságot arra, hogy a felperesnek a 2016/1056 végrehajtási rendelet belső felülvizsgálata iránti kérelme alapján hozzon új határozatot;
 - a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.
- 19 A Bizottság azt kéri, hogy a Törvényszék:
- utasítsa el a keresetet, a megsemmisítése iránti kérelmet illetően mint megalapozatlant, a meghagyás kibocsátására irányuló kérelmet illetően pedig mint nyilvánvalóan elfogadhatatlant;
 - a felperest kötelezze a költségek viselésére.
- 20 2017. augusztus 29-én a felperes a Törvényszék eljárási szabályzata 67. cikkének (2) bekezdése alapján soron kívüli elbírálás iránti kérelmet nyújtott be. A Törvényszék ötödik tanácsának elnöke a 2017. szeptember 6-i határozatában elutasította a soron kívüli elbírálás iránti kérelmet.
- 21 A Törvényszék Hivatalának 2017. december 19-i levelében a Törvényszék felhívta a feleket, hogy nyilatkozzanak a glifozát hatóanyagnak a növényvédő szerek forgalomba hozataláról szóló 1107/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet szerinti jóváhagyásának egy ötéves időszakra történő meghosszabbításáról, továbbá az 540/2011/EU bizottsági végrehajtási rendelet mellékletének módosításáról szóló, 2017. december 12-i (EU) 2017/2324 bizottsági végrehajtási rendelet (HL 2017. L 333., 10. o.) jelen keresetre, különösen pedig a felperes eljáráshoz fűződő érdekére vonatkozó következményeiről.
- 22 A felperes és a Bizottság 2018. január 17-én benyújtotta e kérdésre adott válaszát a Törvényszék Hivatalához.

A jogkérdésről

- 23 Az eljárási szabályzat 106. cikkének (3) bekezdése szerint, ha a felek az írásbeli szakasz befejezéséről való értesítést követő háromhetes határidőn belül nem terjesztenek tárgyalás tartása iránti kérelmet, a Törvényszék úgy határozhat, hogy a keresetről az eljárás szóbeli szakaszának mellőzésével határoz. A jelen esetben, a Törvényszék úgy ítélte meg, hogy az ügy körülményei kellően fel vannak tárva, és erre irányuló kérelem hiányában úgy határozott, hogy a keresetről az eljárás szóbeli szakaszának mellőzésével határoz.

Az eljáráshoz fűződő érdekről

- 24 Az állandó ítélkezési gyakorlatból következik, hogy valamely természetes vagy jogi személy által megsemmisítés iránt indított kereset csupán abban az esetben elfogadható, ha a felperesnek érdeke fűződik a megtámadott jogi aktus megsemmisítéséhez (2010. december 10-i Ryanair kontra Bizottság ítélet, T-494/08–T-500/08 és T-509/08, EU:T:2010:511, 41. pont; 2011. november 9-i ClientEarth és társai kontra Bizottság végzés, T-120/10, nem tették közzé, EU:T:2011:646, 46. pont; 2015. április 30-i EEB kontra Bizottság végzés, T-250/14, nem tették közzé, EU:T:2015:274, 14. pont).
- 25 A felperes eljáráshoz fűződő érdekének – a kereset tárgyára tekintettel – a kereset benyújtásakor kell fennállnia, ellenkező esetben a kereset elfogadhatatlannak minősül, és a bírósági határozat kihirdetéséig ki kell tartania, ellenkező esetben a kereset okafigyottá válik; ez tehát feltételezi, hogy a kereset az eredményén keresztül alkalmas arra, hogy az azt kezdeményező fél számára előnnyel járjon (2010. december 10-i Ryanair kontra Bizottság ítélet, T-494/08–T-500/08 és T-509/08, EU:T:2010:511,

42. és 43. pont; 2011. november 9-i ClientEarth és társai kontra Bizottság végzés, T-120/10, nem tették közzé, EU:T:2011:646, 47. és 49. pont; 2015. április 30-i EEB kontra Bizottság végzés, T-250/14, nem tették közzé, EU:T:2015:274, 15. és 17. pont).

- 26 A Bizottság a Törvényszék erre irányuló kérdésére adott válaszában azzal érvel, hogy a 2017/2324 végrehajtási rendelet hatálybalépésével megszűnt a felperes eljáráshoz fűződő érdeke a megtámadott határozat megsemmisítése iránti kérelmet illetően, a meghagyás kibocsátására irányuló kérelme pedig eleve nyilvánvalóan elfogadhatatlan. A Bizottság szerint a felperesnek a határozat megsemmisítéséből nem származhat előnye. Kétségtől, amennyiben a Törvényszék megsemmisíti a megtámadott határozatot, a Bizottságnak – a Törvényszék jogi értékelését figyelembe véve – ismételten határoznia kellene a felperes által a 2016/1056 végrehajtási rendelet belső felülvizsgálata iránt előterjesztett kérelemről. Márpedig a felperesnek a 2016/1056 végrehajtási rendelet tartalmának belső felülvizsgálatából nem származhat előnye, mivel e rendelet kizárólag arra irányult, hogy kellőképpen meghosszabbítsa a glifozát jóváhagyásának érvényességét ahhoz, hogy a jóváhagyás meghosszabbítása iránti kérelem vizsgálható legyen. Mivel a 2017/2324 végrehajtási rendelet időközben meghosszabbította a glifozát jóváhagyását a 2017. december 16. és 2022. december 15. közötti időszakra, a 2016/1056 végrehajtási rendelet belső felülvizsgálata okafogyottá vált.
- 27 A Törvényszék kérdésére adott válaszában a felperes azt állítja, hogy nem szűnt meg az eljáráshoz fűződő érdeke. E tekintetben azzal érvel, hogy a 2016/1056 végrehajtási rendelet felülvizsgálata továbbra is lehetséges. Továbbá azt állítja, hogy az 1367/2006 rendelet 10. cikke értelmében a felülvizsgálatnak nem előfeltétele az, hogy a szóban forgó jogi aktus továbbra is létezzen és joghatást váltson ki. Végül a felperes hivatkozik annak veszélyére, hogy a jelen keresetben hivatkozott jogsértés a jövőben is megismétlődhet.
- 28 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az ítélkezési gyakorlatából következik, hogy a felperes megőrizheti az Európai Unió valamely intézménye által hozott jogi aktus megsemmisítéséhez fűződő érdekét azért, hogy azon jogsértés, amely e jogi aktust állítólag érinti, a jövőben ne ismétlődhessen meg. Ez az eljáráshoz fűződő érdek az EUMSZ 266. cikk első bekezdéséből következik, amelynek értelmében azok az intézmények, amelyek aktusait a Bíróság semmisnek nyilvánította, kötelesek megtenni a Bíróság ítéletében foglalt teljesítéséhez szükséges intézkedéseket. Ez az eljáráshoz fűződő érdek ugyanakkor csak akkor áll fenn, ha a feltételezett jogellenesség a felperes által benyújtott kereset alapjául szolgáló ügyben szereplő körülményektől függetlenül a jövőben is megismétlődhet (2007. június 7-i Wunenburger kontra Bizottság ítélet, C-362/05 P, EU:C:2007:322, 50–52. pont; 2018. március 22-i De Capitani kontra Parlament ítélet, T-540/15, EU:T:2018:167, 32. pont).
- 29 A jelen ügyben ez az eset áll fenn, mivel a felperes által hivatkozott jogellenesség az 1367/2006 rendelet 10. cikkének az ugyanezen rendelet 2. cikke (1) bekezdésének g) pontjával összefüggésben értelmezett (1) bekezdésének értelmezéséből fakad, amelyet a Bizottság a környezetvédelmi jog alapján elfogadott igazgatási aktus belső felülvizsgálata iránti újabb kérelem esetén megismételhet.
- 30 E tekintetben egyrészt emlékeztetni kell arra, hogy a felperes kifejtette, hogy az alapszabályában kitűzött céljának és célkitűzéseinek megfelelően a jövőben is elő fog terjeszteni belső felülvizsgálat iránti kérelmeket, amennyiben a Bizottság a glifozát vagy valamely más hatóanyag jóváhagyására vonatkozóan kétes határozatokat hoz. Így a felperes a Törvényszék által feltett azon kérdésre adott válaszában, hogy a 2017/2324 végrehajtási rendelet milyen következményekkel jár a glifozát jóváhagyásának meghosszabbítására, bejelentette, hogy legkésőbb 2018. január 26-án e rendelet belső felülvizsgálatát fogja kérni.
- 31 Másrészt, a Bizottság észrevételeiből kitűnik, hogy véleménye szerint az 1107/2009 rendelet 17. cikkének első bekezdése alapján valamely hatóanyag jóváhagyásának érvényességét meghosszabbító rendelet, ugyanúgy, mint az ugyanezen rendelet 13. cikkének (2) bekezdése alapján e hatóanyag első jóváhagyásáról szóló rendelet, és az ugyanezen rendelet 20. cikke értelmében vett meghosszabbításról szóló rendelet általános és elvont jelleggel meghatározott személyek kategóriái tekintetében vált ki

joghatásokat, éppen ezért általános hatályú intézkedésnek minősül, nem pedig az 1367/2006 rendelet 10. cikkének az ugyanezen rendelet 2. cikke (1) bekezdésének g) pontjával összefüggésben értelmezett (1) bekezdése értelmében vett igazgatási aktusnak. Ebből következően valószínűsíthető, hogy a Bizottság ezt az értelmezést meg fogja ismételni a valamely hatóanyag első jóváhagyásáról szóló rendeletet vagy a hatóanyag jóváhagyásának meghosszabbításáról szóló olyan rendeletet érintő belső felülvizsgálat iránti kérelem alkalmával is, mint a 2017/2324 végrehajtási rendelet.

- 32 A fentiekre tekintettel meg kell állapítani, hogy a felperesnek a megtámadott határozat megsemmisítésére irányuló eljáráshoz fűződő érdeke továbbra is fennáll, éppen ezért nem szükséges megvizsgálni a felperes által e tekintetben előadott további érveket.

Az elfogadhatóságról

- 33 A kereseti kérelmének második részében a felperes azt kéri, hogy a Törvényszék kötelezze a Bizottságot arra, hogy a felperes belső felülvizsgálat iránti kérelméről érdemben határozzon. E kereseti kérelmében tehát a felperes lényegében azt kéri, hogy a Törvényszék meghagyásban kötelezze a Bizottságot. Márpedig az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az uniós bíróság hatásköre a megsemmisítés iránti kereset keretében arra terjed ki, hogy a megtámadott jogi aktus jogszerűségét vizsgálja, és a Törvényszéknek nincs hatásköre arra, hogy meghagyásban kötelezze az uniós intézményeket. Az érintett intézménynek kell ugyanis az EUMSZ 266. cikk alapján meghoznia azokat az intézkedéseket, amelyeket a semmisséget megállapító ítélet végrehajtása megkíván (lásd ebben az értelemben: 2014. március 12-i PAN Europe kontra Bizottság végzés, T-192/12, nem tették közzé, EU:T:2014:152, 15. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 34 Következésképpen a felperes kereseti kérelmének második része nyilvánvalóan elfogadhatatlan.
- 35 Ezt a megállapítást nem teszik kétségessé a felperes által a válaszában kifejtett érvek, amelyben elismerve ugyan, hogy az uniós bíróságok jelenlegi ítélkezési gyakorlata szerint a kereseti kérelmének második része elfogadhatatlan, mégis azzal érvel, hogy ez azzal a következménnyel járna, hogy a belső felülvizsgálathoz és a hatékony bírói jogvédelemhez való jogának hatékony gyakorlását elfogadhatatlan mértékben hátráltatná, végeredményben pedig ellehetetlenítené. A felperes szerint az 1367/2006 rendelet hatékony alkalmazása, végső soron pedig a jogainak érvényesítése érdekében tehát kívánatos lenne a 2016/1056 végrehajtási rendelettel szemben felhozott kifogásainak érdemi vizsgálatát a Törvényszék előtti jelen eljárás tárgyává tenni. Márpedig ez az érvelés nem fogadható el. Az 1367/2006 rendelet 12. cikke ugyanis – amennyiben a kérelmező számára biztosítja az Európai Unió Bíróságához fordulás jogát – csakis a belső felülvizsgálat iránti kérelemre válaszképpen elfogadott bizottsági határozatra vonatkozik. Ellentétben a felperes érvelésével, az általa ezzel kapcsolatban hivatkozott 2016. december 15-i TestBioTech és társai kontra Bizottság ítélet (T-177/13, nem tették közzé, EU:T:2016:736) megerősíti, hogy bár a valamely igazgatási aktus belső felülvizsgálata iránti kérelem velejárója az, hogy a kérelmező vitatja az érintett jogi aktus jogszerűségét vagy megalapozottságát, ez nem jelenti azt, hogy a felperes a felülvizsgálat megtagadása ellen benyújtott megsemmisítés iránti kereset keretében jogosult lenne olyan érveket felhozni, amelyek közvetlenül az érintett jogi aktus jogszerűségét vagy megalapozottságát vitatják (2016. december 15-i TestBioTech és társai kontra Bizottság ítélet, T-177/13, nem tették közzé, EU:T:2016:736, 56. pont).
- 36 A válaszában a felperes előadta, hogy szándékában áll a Törvényszéktől az EUMSZ 279. cikk alapján a kereseti kérelme második részének megfelelő ideiglenes intézkedések elrendelését kérni. E tekintetben elegendő megállapítani, hogy ilyen kérelmet nem terjesztettek a Törvényszék elé.

A pervezető intézkedés iránti kérelemről

- 37 A válaszában a felperes azt kérte, hogy a Törvényszék az eljárási szabályzatának 89. cikke (2) bekezdésének b) pontja és 89. cikke (3) bekezdésének b) pontja értelmében vett pervezető intézkedés keretében hívja fel a Bizottságot arra, hogy a belső felülvizsgálat iránti kérelemről érdemben határozzon, vagy legalábbis foglaljon állást e kérdéssel kapcsolatban.
- 38 Ezt a kérelmet mint elfogadhatatlant el kell utasítani.
- 39 Amint ugyanis a Bizottság helyesen megjegyezte, a felperes – pervezető intézkedés útján – nem kerülheti meg azt a jogelvet, hogy az uniós bíróságok meghagyásban nem kötelezhetik az uniós intézményeket.

Az ügy érdeméről

- 40 Keresetének alátámasztására a felperes egyetlen, az 1367/2006 rendelet 10. cikkének az ugyanezen rendelet 2. cikke (1) bekezdésének g) pontjával összefüggésben értelmezett (1) bekezdésének megsértésére és a környezeti ügyekben az információhoz való hozzáférésről, a nyilvánosságnak a döntéshozatalban történő részvételéről és az igazságszolgáltatáshoz való jog biztosításáról szóló, 1998. június 25-én Aarhusban aláírt egyezmény (a továbbiakban: Aarhusi Egyezmény) megsértésére alapított jogalapot hoz fel.
- 41 A felperes egyetlen jogalapja lényegében két részből áll, amelyek közül az első az 1367/2006 rendelet 10. cikkének az ugyanezen rendelet 2. cikke (1) bekezdésének g) pontjával összefüggésben értelmezett (1) bekezdésének megsértésén, a második pedig az Aarhusi Egyezmény megsértésén alapul.

Az 1367/2006 rendelet 10. cikkének az ugyanezen rendelet 2. cikke (1) bekezdésének g) pontjával összefüggésben értelmezett (1) bekezdésének a megsértésére alapított, első jogalap

- 42 A felperes azzal érvel, hogy a 2016/1056 végrehajtási rendelet az 1367/2006 rendelet 2. cikke (1) bekezdésének g) pontja értelmében vett egyedi hatályú intézkedésnek minősül, amely éppen ezért ugyanezen rendelet 10. cikkének (1) bekezdése szerint belső felülvizsgálat iránti kérelem tárgyát képezheti.
- 43 A felperes e tekintetben emlékeztet arra, hogy az egyedi hatályú intézkedéseket meg kell különböztetni az általános hatályú intézkedésektől, hiszen ez utóbbi intézkedések objektív módon meghatározott helyzetekre alkalmazandók, valamint általánosan és elvontan körülírt személyek kategóriájára fejt ki joghatásokat.
- 44 A felperes azzal érvel, hogy valamely hatóanyag jóváhagyása érvényességének az 1107/2009 rendelet 17. cikke alapján történő meghosszabbítása a jóváhagyási eljárás keretébe illeszkedik, amely során a szóban forgó anyag jóváhagyásának meghosszabbítása iránti kérelemmel kapcsolatban határozatot hoznak. A jóváhagyás érvényességének ezen meghosszabbítása a kérelmezővel szemben fejt ki joghatást, aki ily módon továbbra is jogosult a szóban forgó anyagot forgalomba hozni. A felperes szerint az, hogy a 2016/1056 végrehajtási rendeletet egy egyéni kérelem alapján indult jóváhagyási eljárás keretében fogadták el, az ítélkezési gyakorlat értelmében amellettszól, hogy az említett végrehajtási rendelet egyedi hatályú intézkedés jellegét ölti.
- 45 A felperes szerint ez a jelleg különbözteti meg a valamely hatóanyagnak az 1107/2009 rendelet alapján történő jóváhagyását az egyes termékek megengedett szermaradék-határértékeit a növényi és állati eredetű élelmiszerekben és takarmányokban, illetve azok felületén található megengedett növényvédőszer-maradékok határértékéről, valamint a 91/414/EGK tanácsi irányelv módosításáról

szóló, 2005. február 23-i 396/2005/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2005. L 70., 1. o.) alapján megállapító rendeletről. A megengedett legmagasabb szint meghatározása mindenkre vonatkozik, aki ilyen terméket forgalomba hoz vagy feldolgoz. Ezzel szemben valamely hatóanyag jóváhagyása érvényességének az 1107/2009 rendelet 17. cikke értelmében történő meghosszabbítása kizárólag a kérelmezőre és a jóváhagyás aktuális jogosultjára vonatkozik.

- 46 A felperes elismeri, hogy valamely hatóanyag jóváhagyása kedvezően hat az érintett növényvédő szerek potenciális gyártóira és más gazdasági szereplőkre is. Véleménye szerint azonban a termékek forgalombahozatali engedélye terén tipikus helyzetről van szó, amelyben az engedélyt egy vállalkozás kapja meg, de amely közvetve a termék más felhasználói számára is kedvez, amennyiben az engedélyezett célra felhasználhatják. Az, hogy valamely terméknek egy meghatározott jóváhagyási jogosultnak címzett jóváhagyása a későbbiekben a gazdasági szereplők nagy számának kedvez, egyáltalán nem változtat azon, hogy maga a jóváhagyás egyedi hatályú intézkedésnek minősül.
- 47 A felperes továbbá azzal érvel, hogy a jóváhagyás egyéb, többek között az e hatóanyagot tartalmazó növényvédő szerek forgalomba hozatalát és felhasználását illető kedvező hatásai nem a hatóanyag jóváhagyásából adódnak, hanem a vonatkozó rendelkezésekből, különösen az 1107/2009 rendeletből.
- 48 A felperes szerint valamely hatóanyagnak az 1107/2009 rendelet alapján történő jóváhagyása hasonlít a legutóbb a 2008. március 11-i 298/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel (HL 2008. L 97., 64. o.) módosított, a géntechnológiával módosított élelmiszerekről és takarmányokról szóló, 2003. szeptember 22-i 1829/2003/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2003. L 268., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 32. kötet, 432. o.) alapján a géntechnológiával módosított szervezetek forgalombahozatali engedélyére, amely az 1367/2006 rendelet 2. cikke (1) bekezdésének g) pontja értelmében vett egyedi hatályú intézkedésnek minősül.
- 49 A felperes a válaszában azzal érvel, hogy a 2016/1056 végrehajtási rendelet csupán a meghosszabbításra irányuló eljárás során kibocsátott közbenső határozatnak minősül, amelynek célja a kérelmező meghosszabbításhoz fűződő egyéni jogainak védelme. Maga az 1107/2009 rendelet 17. cikke első bekezdésének megfogalmazása szerint egy egyedi esetben hozott, a kérelmezővel szemben joghatást kiváltó és a meghosszabbítási kérelem vizsgálatával kapcsolatos határozatról van szó.
- 50 A felperes ezenkívül azt állítja, hogy valamely hatóanyag jóváhagyása nem minősül absztrakt és általános szabályozásnak, hiszen nem támaszt olyan követelményeket, amelyeknek a szóban forgó anyagnak meg kell felelnie, hanem csak engedélyezi ezt az anyagot. Éppen ellenkezőleg, tipikus végrehajtási aktusról van szó, mégpedig az 1107/2009 rendelet 4. és azt követő cikkeiben meghatározott követelmények konkrét ügyre történő alkalmazásáról.
- 51 Végül a felperes azzal érvel, hogy a hatóanyag jóváhagyása a növényvédő szer engedélyezését megelőző szakaszt és annak alkotóelemét képezi. Továbbá semmi nem indokolja, hogy míg a növényvédő szer engedélyezése igazgatási aktusnak minősül, az ezen engedélyben szereplő hatóanyag jóváhagyása azonban általános hatályú intézkedésnek minősüljön. Az uniós jogalkotó a 1107/2009 rendeletben az engedélyezési eljárást csupán az Unió és a tagállamok közötti, objektíve indokolt hatáskörmegosztás miatt tette többletcsové.
- 52 A Bizottság ezt az érvet vitatja.
- 53 Elöljáróban emlékeztetni kell arra, hogy 1367/2006 rendelet 10. cikkének az ugyanezen rendelet 2. cikke (1) bekezdésének g) pontjával összefüggésben értelmezett (1) bekezdéséből kitűnik, hogy bármely, a rendelet 11. cikkében foglalt feltételeknek megfelelő nem kormányzati szervezet jogosult belső felülvizsgálat iránti kérelmet benyújtani azon uniós szervhez vagy intézményhez, amely a környezetvédelmi jog alapján igazgatási aktust fogadott el. A Bizottság azt sem vitatja, hogy a felperes

egy nem kormányzati szervezet, amely megfelel az 1367/2006 rendelet 11. cikkében előírt feltételeknek. Továbbá nem vitatja, hogy a felperes belső felülvizsgálat iránti kérelmében érintett 2016/1056 végrehajtási rendelet a környezetvédelmi jog alapján elfogadott jogi aktusnak minősül.

- 54 Ezzel szemben a felek nem értenek egyet azzal kapcsolatban, hogy a 2016/1056 végrehajtási rendelet az 1367/2006 rendelet 2. cikke (1) bekezdésének g) pontja értelmében vett igazgatási aktusnak minősül-e. E rendelkezés értelmében az igazgatási aktus egy egyedi hatályú intézkedés. Éppen ezért meg kell vizsgálni, hogy a 2016/1056 végrehajtási rendelet egyedi hatályú, vagy pedig általános hatályú intézkedés-e.
- 55 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az ítélkezési gyakorlat szerint a jogi aktus hatályának meghatározásakor az uniós bíróság nem szorítkozhat a jogi aktus hivatalos megnevezésének tekintetbevételére, hanem először mérlegelnie kell annak célját és tartalmát (lásd ebben az értelemben: 1962. december 14-i Confédération nationale des producteurs de fruits et légumes és társai kontra Tanács ítélet, 16/62 és 17/62, EU:C:1962:47, 901. és 918. o.). Valamely intézkedés akkor tekintendő általános hatályú intézkedésnek, ha objektív módon meghatározott helyzetekre alkalmazandó, és ha általánosan és elvontan körülírt személyek kategóriái vonatkozásában fejt ki joghatásokat (1989. november 21-i Usines coopératives de déshydratation du Vexin és társai kontra Bizottság ítélet, C-244/88, EU:C:1989:588, 13. pont; 2002. január 15-i Libéros kontra Bizottság ítélet, C-171/00 P, EU:C:2002:17, 28. pont).
- 56 A jelen ügyben emlékeztetni kell arra, hogy a 2016/1056 végrehajtási rendeletet az 1107/2009 rendelet 17. cikkének első bekezdése alapján fogadták el. E rendelkezésből kitűnik, hogy a benne meghatározott intézkedésre a valamely hatóanyag jóváhagyásának meghosszabbítására irányuló eljárás keretében kerül sor. Az 1107/2009 rendelet 15. cikkének (1) bekezdése szerint a meghosszabbítás iránti kérelmet az adott hatóanyag gyártója nyújtja be. Ezenkívül meg kell jegyezni, hogy az 1107/2009 rendelet 17. cikkének első bekezdése értelmében a jóváhagyás érvényességét meghosszabbító intézkedést kell hozni a „kérelmező esetében”, ha valószínűsíthető, hogy a jóváhagyás „a kérelmezőn kívül álló okokból” a meghosszabbításról szóló határozat meghozatala előtt lejár. Tehát magából az 1107/2009 rendelet 17. cikke első bekezdésének szövegéből kitűnik, hogy az e rendelkezésben meghatározott intézkedés a hatóanyag jóváhagyását meghosszabbítani kívánó kérelmező érdekeinek védelmét szolgálja, amit egyébként a Bizottság is elismert a vizonválaszában. Az, hogy ezen intézkedést anélkül hozzák meg, hogy a meghosszabbítást kérelmező személynek erre vonatkozóan kérelmet kellene előterjesztenie, nem változtat ezen a megállapításon.
- 57 Mindazonáltal pontosítani kell, hogy az 1107/2009 rendelet 17. cikkének első bekezdésében meghatározott intézkedés célja és tartalma nem korlátozódik arra, hogy a hatóanyag jóváhagyásának meghosszabbítását kérelmező számára védelmet biztosítson azzal a veszéllyel szemben, hogy a szóban forgó meghosszabbításra irányuló eljárás a kérelmezőn kívül álló okokból elhúzódik.
- 58 Az 1107/2009 rendelet 17. cikk első bekezdése alapján elfogadott végrehajtási rendelet ugyanis a szóban forgó hatóanyag jóváhagyásának érvényességét egy bizonyos időre hosszabbítja meg. Ez az intézkedés tehát ugyanazzal a következménnyel jár, mint a hatóanyagnak az említett rendelet 13. cikkének (2) bekezdése alapján történő első jóváhagyásáról szóló végrehajtási rendelet, vagy a jóváhagyásnak az ugyanezen rendelet 20. cikke alapján történő meghosszabbításáról szóló rendelet.
- 59 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az 1107/2009 rendelet megkülönbözteti egyfelől a hatóanyag jóváhagyására és a jóváhagyás meghosszabbítására irányuló eljárást, amely a II. fejezetének (4–27. cikk) tárgyát képezi, másfelől pedig a valamely hatóanyagot tartalmazó növényvédő szerek engedélyezésére irányuló eljárást, amelyet a III. fejezetben foglalt rendelkezések szabályoznak (28–57. cikk). Az 1107/2009 rendelet 28. cikkének (1) bekezdéséből kitűnik, hogy egy növényvédő szer főszabály szerint csak akkor hozható forgalomba vagy használható fel, ha az érintett tagállam az 1107/2009 rendeletnek megfelelően engedélyezte. Ezenkívül az 1107/2009 rendelet 29. cikke (1) bekezdésének a) pontjából kitűnik, hogy egy növényvédő szer csak akkor engedélyezhető, ha a hatóanyagát jóváhagyták.

- 60 Következésképpen valamely hatóanyagnak az 1107/2009 rendelet alapján történő jóváhagyása nem csupán a jóváhagyást kérelmező személlyel szemben fejt ki joghatásokat, hanem mindazon gazdasági szereplőkkel szemben is, amelyek tevékenységéhez e jóváhagyás szükséges, így különösen az e hatóanyagot tartalmazó növényvédő szerek gyártóival és minden, hatáskörrel rendelkező hatósággal, többek között a tagállami hatóságokkal szemben, amelyek feladata e termékek engedélyezése, ahogyan azt a felperes egyébként a válaszában is elismerte.
- 61 Így, egyfelől a növényvédő szerek gyártói a hatóanyag jóváhagyását követően kérhetik a hatáskörrel rendelkező hatóságoktól az említett hatóanyagot tartalmazó növényvédő szerek engedélyezését, és nem játszik szerepet az, hogy részt vettek-e, vagy sem, e hatóanyag jóváhagyására irányuló eljárásban.
- 62 Másfelől, ami a tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságait illeti, a Törvényszék már megállapította, hogy valamely hatóanyag jóváhagyásának jogkövetkezménye, hogy e hatóságok lehetőséget kapnak arra, hogy – számos, az 1107/2009 rendelet 29. cikkében meghatározott további feltétel mellett – engedélyezzék az említett hatóanyagot tartalmazó növényvédő szerek forgalomba hozatalát, ha erre irányuló kérelmet nyújtanak be (2016. szeptember 28-i PAN Europe és társai kontra Bizottság végzés, T-600/15, EU:T:2016:601, 25. pont).
- 63 Ennélfogva meg kell állapítani, hogy a 2016/1056 végrehajtási rendelet általános hatályú, hiszen objektíven meghatározott helyzetekre vonatkozik, és a személyek általánosan és elvontan körülírt kategóriáival szemben vált ki joghatásokat (lásd ebben az értelemben: 2011. október 25-i Microban International és Microban [Europe] kontra Bizottság ítélet, T-262/10, EU:T:2011:623, 23. pont).
- 64 Jóllehet a hatóanyagnak az 1107/2009 rendelet alapján történő jóváhagyásáról, a jóváhagyás érvényességének meghosszabbításáról vagy a jóváhagyás meghosszabbításáról szóló végrehajtási rendelet nem állít olyan követelményeket, amelyeknek e hatóanyag felhasználása során eleget kell tenni, és éppen ezért különbözik az egyes termékek megengedett szermaradék-határértékeit a 396/2005 rendelet alapján megállapító rendeletről, amint azt a felperes helyesen megjegyezte. Ez az eltérés azonban nem változtat azon, hogy a 2016/1056 végrehajtási rendelet általános hatályú.
- 65 Ebből következik, hogy valamely hatóanyag jóváhagyását az 1107/2009 rendelet 17. cikke alapján meghosszabbító olyan végrehajtási rendelet, mint a jelen ügyben szóban forgó 2016/1056 végrehajtási rendelet, általános hatályú intézkedésnek tekintendő, következésképpen nem minősül az 1367/2006 rendelet 2. cikke (1) bekezdésének g) pontja és 10. cikke (1) bekezdésének értelmében vett igazgatási aktusnak.
- 66 E következtetést nem teszi kétségessé a felperes többi érve.
- 67 Először is, amint arra a fenti 55. pont emlékeztet, a jogi aktus hatályának meghatározásakor nem elegendő a jogi aktus hivatalos megnevezését tekintetbe venni, hanem először mérlegelni kell annak célját és tartalmát. Következésképpen az, hogy az 1107/2009 rendelet 17. cikkének első bekezdése a jóváhagyás időtartamát meghosszabbító „határozatra” utal, egyáltalán nem teheti kétségessé azt, hogy az így megjelölt jogi aktus a céljára és tartalmára tekintettel általános hatályú aktusnak minősül, nem pedig egyedi hatályú aktusnak.
- 68 Ezt meghaladóan az 1107/2009 rendelet 17. cikke első bekezdésének szövegéből és szövegösszefüggéséből egyértelműen kitűnik, hogy a „határozat” kifejezést tág értelemben, joghatás kiváltására alkalmas aktusként használja, amely magában foglalja az olyan jogi aktusokat, mint a 2016/1056 végrehajtási rendelet.
- 69 Másodszor, a felperes állításával ellentétben a hatóanyag jóváhagyása érvényességének meghosszabbítására az 1107/2009 rendelet 17. cikkének első bekezdése értelmében hozott intézkedés nem csak a kérelmezőt és a jóváhagyás aktuális jogosultját érinti. A 2016/1056 végrehajtási rendelet ugyanis nem jelöl meg címzettet, hanem csupán azt írja elő a 2. cikkben, hogy teljes egészében

kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban, amit a felperes is elismert a válaszában. A felperes azon érve, amely szerint valamely hatóanyag jóváhagyása nem igényel címzettet, hiszen a hatóanyagok tekintetében nincs szükség forgalombahozatali engedélyre, nem teheti kétségessé azt, hogy ez a jóváhagyás nem egy vagy több, egyénileg meghatározott címzettnek szól, hanem általánosan és elvont módon meghatározott címzettcsoportoknak, így többek között az e hatóanyagot tartalmazó növényvédő szerek gyártóinak és a hatáskörrel rendelkező hatóságoknak.

- 70 Harmadszor, mivel az 1107/2009 rendelet világosan megkülönbözteti egyfelől a hatóanyag jóváhagyására, a jóváhagyás érvényességének meghosszabbítására vagy a jóváhagyás meghosszabbítására irányuló eljárást, másfelől pedig az ezt a hatóanyagot tartalmazó növényvédő szerek engedélyezésére irányuló eljárást (lásd a fenti 59. pontot), a hatóanyag jóváhagyása – a felperes állításával ellentétben – nem tekinthető a növényvédő szer engedélyezése alkotóelemének.
- 71 Negyedszer, még ha az 1107/2009 rendelet által felállított, a fenti 70. pontban említett eljárások közötti különbségtétel – amint azt a felperes állítja – az Unió és a tagállamok közötti, objektíve indokolt hatáskörmegosztás eredménye is, mégis a hatóanyag jóváhagyására, a jóváhagyás érvényességének meghosszabbítására vagy a jóváhagyás meghosszabbítására vonatkozó, az 1107/2009 rendelet alapján meghozott intézkedések általános hatályúak.
- 72 Ötödször, a felperes állításával ellentétben, nem olyan tipikus helyzetről van szó a jelen ügyben, amelyben a termék forgalombahozatali engedélyét valamely vállalkozás kapja meg, de amely közvetetten a termék más felhasználóinak javára szolgál, akik ezt a terméket az engedélyezett célra felhasználhatják. Amint az már a fenti 59. pontban kifejtésre került, valamely hatóanyag jóváhagyása ugyanis nem jelenti azt, hogy csupán emiatt az e hatóanyagot tartalmazó növényvédő szer forgalomba hozható.
- 73 Hatodszor, valamely hatóanyag 1107/2009 rendelet alapján történő jóváhagyásának joghatása nem hasonlítható össze a géntechnológiával módosított szervezeteknek az 1829/2003 rendelet alapján történő forgalombahozatali engedélyével. Ez utóbbi engedély ugyanis az 1829/2003 rendelet 4. cikkének (2) bekezdése és 16. cikkének (2) bekezdése szerint lehetővé teszi a szóban forgó termék forgalomba hozatalát, míg valamely hatóanyagnak az 1107/2009 rendelet alapján történő jóváhagyása nem jár az e hatóanyagot tartalmazó növényvédő szerek engedélyezésével, ez az engedély egy külön eljárás tárgyát képezi.
- 74 Hetedszer, a felperes azon érve, amely szerint valamely hatóanyag jóváhagyásának a jóváhagyást kérelmező személytől eltérő személyekre kifejtett joghatásai az 1107/2009 rendelet rendelkezéseiből következnek, és azokat nem maga a hatóanyag jóváhagyása keletkezteti, a jóváhagyás tartalmának téves értelmezéséből fakad. Ugyanis valamely hatóanyag jóváhagyása, a jóváhagyás érvényességének meghosszabbítása, illetve a jóváhagyás meghosszabbítása váltja ki e joghatásokat, többek között a növényvédő szerek gyártóival és a tagállamokkal szemben. Az, hogy ezeket a joghatásokat az 1107/2009 rendelet írja elő, nem változtat ezen a megállapításon.
- 75 Nyolcdadszor, önmagában az, hogy az 1107/2009 rendelet 17. cikkének első bekezdése alapján elfogadott intézkedés a hatóanyag jóváhagyásának meghosszabbítására irányuló eljárásba illeszkedik, amelyet a meghosszabbítást kérelmező személy részvétele jellemez, nem jelenti azt, hogy ezt egyedi hatályú intézkedésnek kellene tekinteni.
- 76 Végül, a felperes által e tekintetben állítottakkal ellentétben az, hogy valamely hatóanyag jóváhagyását az 1107/2009 rendelet 6. cikke szerint feltételekhez és korlátozásokhoz lehet kötni, nem bizonyítja azt, hogy egyedi hatályú intézkedésről lenne szó, tekintettel arra, hogy e jóváhagyás a kérelmezőtől eltérő más személyekre is joghatást fejt ki. Az 1107/2009 rendeletnek a felperes által ebben az összefüggésben hivatkozott 4. cikkének (5) bekezdése csupán azt írja elő, hogy az említett cikk (1), (2) és (3) bekezdésben foglalt követelmények akkor tekintendők teljesítettnek, ha az említett követelmények az adott hatóanyagot tartalmazó legalább egy növényvédő szer egy vagy több

reprezentatív felhasználásának esetében teljesültek. E rendelkezés tehát irreleváns azon kérdés eldöntése szempontjából, hogy a valamely hatóanyag jóváhagyására vonatkozó intézkedés általános vagy pedig egyedi hatályú-e.

- 77 A fentiekre való tekintettel a felperes egyetlen jogalapjának első részét el kell utasítani.

Az Aarhusi Egyezmény megsértésére alapított, második részről

- 78 E tekintetben a fellebbező azt állítja, hogy az 1367/2006 rendelet 10. cikkének (1) bekezdése értelmében felülvizsgálható jogi aktusokat nemzetközi közjogi szempontból is tágan kell értelmezni. Az Aarhusi Egyezmény, amely az Uniót közvetlenül köti, nem írja elő, hogy csupán egyedi hatályú intézkedésekre vonatkozna. Az Aarhusi Egyezmény 9. cikkének (3) bekezdéséből kitűnik, hogy az (1) és (2) bekezdésben szereplő jogorvoslati eljárások sérelme nélkül valamennyi fél biztosítja a nyilvánosság azon tagjai számára, akik a nemzeti jogrendszerben lefektetett kritériumoknak – amennyiben vannak ilyenek – megfelelnek, a magánszemélyek és hatóságok olyan intézkedései vagy mulasztásai megtámadására irányuló közigazgatási vagy bírósági eljáráshoz való jogot, amelyek sértik a környezetre vonatkozó nemzeti jogi rendelkezéseket. Márpedig az 1367/2006 rendeletnek pontosan az Aarhusi Egyezmény végrehajtása a célja. Ennélfogva a belső felülvizsgálati eljárásnak az Aarhusi Egyezmény értelmében vett valamennyi intézkedésre alkalmazandónak kell lennie. Az uniós bíróságok ettől eltérő megközelítése nem tartható fenn, tekintettel az Aarhusi Egyezmény rendelkezéseinek az Unió részéről való megfelelést vizsgáló, az Aarhusi Egyezmény Megfelelési Bizottsága megállapításainak tervezetére és javaslataira, amelyet a bizottság 2016. június 21–24-i 53. ülésén fogadtak el (a továbbiakban: az Aarhusi Egyezmény Megfelelési Bizottságának ajánlásai).
- 79 Mindenesetre, a felperes szerint az, hogy az Aarhusi Egyezmény 9. cikkének (3) bekezdése nem rendelkezik közvetlen hatállyal, nem változtat azon, hogy az 1367/2006 rendelet 10. cikkének (1) bekezdését és 2. cikke (1) bekezdésének g) pontját az Aarhusi Egyezmény 9. cikke (3) bekezdésének megfelelően kell értelmezni. Éppen ezért az 1367/2006 rendelet 10. cikkének (1) bekezdése az „egyedi hatályú intézkedés” fogalmát illetően nem értelmezhető olyannyira megszorítóan, hogy a környezetvédelmi jog alá tartozó olyan jogi aktusok, mint a valamely hatóanyag jóváhagyása érvényességének az 1107/2009 rendelet 17. cikke alapján történő meghosszabbítása ne legyen megtámadható.
- 80 A Bizottság ezt az érvet vitatja.
- 81 A felperes érveiből lényegében kitűnik, hogy álláspontja szerint az 1367/2006 rendelet 10. cikkének (1) bekezdése értelmében vett belső felülvizsgálat iránti kérelem az Aarhusi Egyezmény 9. cikkének (3) bekezdésére tekintettel akkor is lehetséges kell, hogy legyen, ha a szóban forgó jogi aktus nem egyedi hatályú intézkedésnek, hanem általános hatályú intézkedésnek minősül.
- 82 Emlékeztetni kell arra, hogy az Aarhusi Egyezmény 9. cikkének (3) bekezdése szerint valamennyi Fél biztosítja a nyilvánosság azon tagjai számára, akik a nemzeti jogrendszerben lefektetett kritériumoknak – amennyiben vannak ilyenek – megfelelnek, a magánszemélyek és hatóságok olyan intézkedései vagy mulasztásai megtámadására irányuló közigazgatási vagy bírósági eljáráshoz való jogot, amelyek sértik a környezetre vonatkozó nemzeti jogi rendelkezéseket.
- 83 Továbbá emlékeztetni kell arra is, hogy az 1367/2006 rendelet (4) preambulumbekkezdése szerint ezt a rendeletet az Aarhusi Egyezmény követelményeinek az uniós intézményekre és szervekre való alkalmazása érdekében fogadták el. Ugyanezen rendelet (18) és (19) preambulumbekkezdéséből az következik, hogy a belső felülvizsgálatra irányuló eljárás bevezetésének célja az Aarhusi Egyezmény 9. cikke (3) bekezdése hatékony végrehajtásának lehetővé tétele volt. Egyébiránt, amint az már megjegyzésre került, az 1367/2006 rendelet 10. cikkének az ugyanezen rendelet 2. cikke

(1) bekezdésének g) pontjával összefüggésben értelmezett (1) bekezdése értelmében a nem kormányzati szervezet csak egyedi hatályú jogi aktusok kapcsán jogosult a belső felülvizsgálat iránti kérelem benyújtására.

- 84 Márpedig az Aarhusi Egyezmény 9. cikkének (3) bekezdése nem pontosítja, hogy a közigazgatási eljárások megindításának ezen Egyezményben előírt lehetősége csak olyan esetekre vonatkozna, amelyekben a szóban forgó jogi aktus egyedi hatályú.
- 85 Az ítélezési gyakorlatából azonban az következik, hogy az Aarhusi Egyezmény 9. cikkének (3) bekezdése nem alkalmazandó közvetlenül az uniós jogrendben, és nem is lehet rá hivatkozni az uniós jogi aktusok jogszerűségének kritériumaként. Ezenkívül ezen ítélezési gyakorlatból kitűnik, hogy az Aarhusi Egyezmény 9. cikkének (3) bekezdéséből az következik, hogy ennek szerződő felei széles mérlegelési mozgástérrel rendelkeznek a „közigazgatási vagy bírósági eljárások” végrehajtási módjának meghatározásában (2015. január 13-i Tanács és Bizottság kontra Stichting Natuur en Milieu és Pesticide Action Network Europe, C-404/12 P és C-405/12 P, EU:C:2015:5, 47–53. pont).
- 86 A felperes azon érvét, amely szerint ez az ítélezési gyakorlat az Aarhusi Egyezmény Megfelelési Bizottsága ajánlásaira tekintettel nem tartható fenn, el kell utasítani. Még ha feltételezzük is, hogy ezek az ajánlások kötelezőek az Aarhusi Egyezmény szerződő feleire, mégis – amint azt a Bizottság helyesen megjegyezte – egy egyszerű tervszetről van szó, amelyet – amint azt a felperes is elismerte a válaszában – az említett bizottság csupán 2017. március 17-én fogadott el, vagyis a megtámadott határozat elfogadását követően. Éppen ezért nem szükséges választ adnia arra a kérdésre, hogy az Aarhusi Egyezmény Megfelelési Bizottságának ajánlásait – amint azzal a Bizottság az Aarhusi Egyezmény alkalmazási útmutatójára hivatkozva érvel – az Aarhusi Egyezmény 10. cikkében előírtaknak megfelelően a részes felek találkozáján kellett volna-e elfogadni, vagy pedig erre nem volt szükség, ahogyan azt a felperes állítja.
- 87 Ami a felperes azon érvét illeti, amely szerint az 1367/2006 rendelet 10. cikkének (1) bekezdését és 2. cikke (1) bekezdésének g) pontját a nemzetközi joggal összhangban kell értelmezni, amelynek következtében az olyan jogi aktusok, mint a valamely hatóanyag jóváhagyása érvényességének az 1107/2009 rendelet 17. cikke alapján történő meghosszabbítására vonatkozó intézkedés, úgy tekintendő, hogy azok e rendelkezések hatálya alá tartoznak, emlékeztetni kell arra, hogy valamely másodlagos uniós jogi rendelkezés nemzetközi joggal összhangban álló értelmezése csakis akkor lehetséges, ha az említett rendelkezés az ilyen értelmezést megengedi, és az nem szolgálhat e rendelkezés *contra legem* értelmezésének alapjául. Márpedig, mivel az 1367/2006 rendelet 10. cikkének (1) bekezdése értelmében csakis az „igazgatási aktus[ok]”, amelyeket ugyanezen rendelet 2. cikke (1) bekezdésének g) pontja „egyedi hatály[ú] intézkedés[ként]” határoz meg, képezhetik a belső felülvizsgálat iránti kérelem tárgyát, e rendelkezéseket nem lehet akként értelmezni, hogy az e rendelkezésekben meghatározott igazgatási aktusok magukban foglalják az általános hatályú jogi aktusokat is, mivel ez az értelmezés *contra legem* lenne (lásd ebben az értelemben: 2015. július 17-i EEB kontra Bizottság végzés, T-565/14, nem tették közzé, EU:T:2015:559, 31–33. pont).
- 88 A fentiekre figyelemmel az egyetlen jogalap második részét, következőképpen pedig a keresetet teljes egészében el kell utasítani.

A költségekről

- 89 Az eljárási szabályzat 134. cikkének (1) bekezdése alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Mivel a felperes pervesztes lett, a Bizottság kérelmének megfelelően kötelezni kell őt a saját és a Bizottság költségeinek viselésére.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (ötödik tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) **A Törvényszék a keresetet elutasítja.**
- 2) **A Mellifera e.V., Vereinigung für wesensgemäße Bienenhaltung maga viseli a saját és az Európai Bizottság költségeit.**

Gratsias

Dittrich

Xuereb

Kihirdetve Luxembourgban, a 2018. szeptember 27-i nyilvános ülésen.

Aláírások